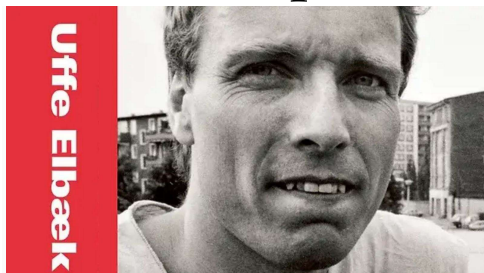

Uffes kamp mod middelmådigheden

Udsnit af forsiden på den nye selvbiografi.

Frank Korsholm 07.02.2022

SELVBIOGRAFI // ANMELDELSE – “Uffe Elbæk har en plads i danmarkshistorien og er pr. definition interessant, hvilket hans bog da også klart understreger. Det er en fremragende udogmatisk og ureligiøs bog fra en selverklæret buddhistisk venstrefløjsaktivist”, skriver Frank Korsholm om selvbiografien, der veloplagt fortæller om Uffe Elbæks dynamiske personlighed – og om den helt store skideballe på dag 1 i folketinget.

Et liv

Af Uffe Elbæk

Forlaget Ti Vilde Heste. 552 sider. Udkom d. 28. januar 2022

Den buddhistiske anarkist, Uffe Elbæk, har skrevet sin selvbiografi. Et liv.

Det er en mursten på 552 sider inklusiv et omfattende billedmateriale, der vel samlet set tegner sig for de hundrede sider.

Det er svært at være kritisk over for en anden persons liv. Bogen beskriver de mennesker, bøger, byer og rejseoplevelser, tanker og eksistentielle overvejelser, som forfatteren nu engang mener har haft betydning for hans eget liv.

[Når mennesker omkring ham er blevet forudsigelige, trivielle og ideforladte, begynder Uffe Elbæk at kede sig](#)

Det vil derfor være en komplet malplaceret og arrogant anmelderkommentar at hævde, at bogen med lethed kunne havde været strammet op og forkortet med et stort antal sider. Det kunne den ikke. Det er Uffe Elbæks liv fra ende til anden. Take

it og leave it. En person, der altid har levet på kanten og bygget et nyt politisk parti op fra bunden.

Uffe Elbæk har en plads i danmarkshistorien og er pr. definition interessant, hvilket hans bog da også klart understreger. Det er en fremragende udogmatisk og ureligøs bog fra en selverklæret buddhistisk venstrefløjsaktivist.

Anarki, kaos og livgivende sporskifte

Elbæks liv har periodevis tegnet sig anarkistisk grænsende til det kaotiske, og det er vel også det billede, mange nok står tilbage med, efter han for alvor trådte ind på den landspolitiske scene som radikal kulturminister i 2011 og senere blev stifter af det nu hændende parti, Alternativet. Et billede, der næppe er blevet udvisket efter bruddet med hans politiske hjertebarn.

Foto: Wikimedia Commons

Uffe Elbæk har haft et spændende liv, der på alle måder adskiller sig fra den middelmådighed, som han afskyer, og som flere gange har fået ham til at træffe afgørende valg og sporskifte i tilværelsen.

Når mennesker omkring ham er blevet forudsigelige, trivielle og ideforladte, begynder Uffe Elbæk at kede sig. Så er det tid til at komme videre til næste livgivende projekt.

Før den eneste ene

Det er energien, spontaniteten og ikke mindst kreativiteten i ham selv og andre, der har drevet ham gennem hele tilværelsen, og han har hverken skånet sig selv eller været nærig med sin krop over for kvinder og mænd.

Uffe Elbæk er homoseksuel. Han er i dag 67 år, og det tog ham 31 år at komme til den erkendelse, og forinden nåede han i en ung alder at leve med flere kvinder, blive gift og få børn.

Senere frikendte rigsrevisionen imidlertid Elbæk for urent trav, men da var det for sent. Uffe Elbæk havde taget sin afsked

Uffe Elbæk fortæller åbent og ærligt om sine seksuelle overvejelser og frustrationer. Fra han som 14-årig flygter i en hashrus fra et selvmordsforsøg for så at snuble på en mark og spekulere under den stjerneklare nat over sin fascination af kvinder i de unge år for så – efter diverse engangsknald og længerevarende forhold til mænd – endelig at slå sig til ro med den eneste ene i livet, Jens.

Altid springbræt til det næste

Bogen er en rejse i Uffe Elbæks liv. Han har systematisk ført dagbog siden 20-års alderen, og biografien følger næsten slavisk hans liv i kronologisk rækkefølge.

Bogen er særdeles veloplagt og beskriver livet på den anarkistiske venstrefløj i primært Århus op gennem 1970'erne, og så indeholder den tonsvis af navne og billede af personer, der har krydset hans spor på rejsen: Rejsen fra livet omkring Sjællandsgadekvarteret, Mejlgade, Æsken og adskillige kollektiver, men det er først og fremmest rejsen ind i de projekter, han har været med til at sætte i søen, og som i sidste ende også har været springbrættet til, at han lod sig opstille for Det Radikale Venstre i 2011 og en måned senere blev udnævnt til kulturminister.

Det er aktivistiske projekter som akrobatikgruppen De Flyvende Pisbønner, ungdomsfestivalen Den Rullende Rottefestival, der ledte hen til kulturorganisationen Frontløberne, Next Stop Sovjet-projektet samt ikke mindst KaosPiloterne, hvor han var direktør for i 15 år. De kaospiloter, der var en torn i øjet på Dansk Folkeparti, men hvor af mange skabte levedygtige virksomheder.

Uffe Elbæk på Folkemødet i 2012. Foto: Wikimedia

Commons

Dertil kommer selvfølgelig hans periode som direktør for **Worlds Outgames** – Homo Olympiaden i København i 2005, der brandingmæssigt var en succes. En begivenhed, der i øvrigt gav Uffe Elbæk en lille forsmag på, hvad der følger af pressens bevågenhed, når man pludselig træder ind på den store scene.

Skideballe på dag 1 i folketinget

Uffe Elbæk ansatte i stor stil folk fra sit eget netværk, og selv om det ifølge bogen skete til langt lavere lønninger, end vennerne var værd, oplevede han her for første gang at blive trukket igennem boulevardpressens vridemaskine.

Uffe Elbæk kommer rundt i verden og møder på sin vej bunker af kreative mennesker, der har bidraget til at forme ham. Yndlingsbyerne er Berlin og San Francisco, hvor venstrefløjsidealisten for alvor føler friheden.

Hans CO₂-aftryk synes i disse år at kunne få det amerikanske Apollo-projekt til at blegne, og det er da også først i en relativ sen alder ved dannelsen af Alternativet, at det går op for ham, at verden befinder sig i en alvorlig klimakrise.

Uffe Elbæk træder ind i det radikale gruppeværelse i september 2011 efter Magrethe Vestagers kanonvalg med 17 radikale folketingsmedlemmer. Det kunne dog hurtigt været blevet reduceret til 16 for, som Elbæk beskriver, startede han med at få en regulær skideballe af Vestager for at have affotograferet dagens dagsorden og lagt den ud på Facebook.

I 15 minutter sad han og skummede af raseri og overvejede, om han skulle forlade det radikale gruppeværelse og i stedet banke på hos Enhedslisten. For sådan skulle ingen tale til ham, men ca. en måned efter var han åbenbart tilgivet og udnævnt til kulturminister.

[Alt kørte på skinner. Partiet boblede af energi, og kampagnestaben var fuld af kreative ideer. Præcis som Uffe Elbæk kunne lide det. Han var som en fisk i vandet](#)

Men skæbnens ironi blev, at det netop var Enhedslisten, der trak tæppet væk under ham efter mistanke om vernetjenester ved at have lagt diverse ministerielle konferencer på sin mands arbejdsplads, den gamle gøgler-skole, AFUK.

Senere frikendte rigsrevisionen imidlertid Elbæk for urent trav, men da var det for sent. Uffe Elbæk havde taget sin afsked, og at dømme efter hans samtaler med Margrethe Vestager lader det ikke ligefrem til, at hun overanstrengte sig for at holde på ham.

Alternativ politiker

Uffe Elbæk har aldrig været den *mainstream* middelmådige politiker, man typisk kender fra Christiansborg. Ministerrådsmøder, hvor kolleger og venner skulle tiltale hinanden ved efternavn, og statsrådsmøderne, hvor ministrene placeres efter rang i forhold til Dronningen, ligger så langt fra hans anarkistiske tankegang.

Bogen beskriver stille og roligt, hvordan det fik ham til at reflektere over, om ikke politik kunne formuleres og udøves på en ny alternativ måde.

Får modvinden ham så til at stoppe? Næppe.

Det politiske afsnit i bogen udgør 225 sider og byder på masser af godbidder. Både fra tiden som minister og som bagsædepolitiker hos de radikale, løsgænger og til han endelig præsenterede sit nye parti, Alternativet, den 27. november 2013.

Partiet blev dannet af idealistiske ildsjæle, der ville politik på en anden måde, og som fik sin første økonomiske donation af FCK – og landholdsstjernen William Kvist. Alt kørte på skinner. Partiet boblede af energi, og kampagnestaben var fuld af kreative ideer. Præcis som Uffe Elbæk kunne lide det. Han var som en fisk i vandet, og Alternativet bragede ind med 4,8 pct. af stemmerne ved valget i 2015.

Modstand som drivkraft

Men alting har en ende. Elbæk begyndte at kede sig i sine kollegers nærvær. Det kunne mærkes. Middelmådigheden tog langsomt over, og et oprør var på vej fra folketingsgruppen og fra baglandet efter valgfuseren i 2019, hvor partiet kun fik 3,1 pct. og fem mandater.

Uffe Elbæk begyndte at lede efter udgangen sammen med tre andre fra den reducerede folketingsgruppe. Bogen giver et dybt indblik i magtkrigen, og hvordan Uffe Elbæk valgte at tilbageholde vigtig viden om Josephine Focks brutale ledelsesstil overfor medlemmerne.

Uffe Elbæk har besluttet, at han ikke genopstiller til folketingsvalget, men alene bistår Frie Grønne med ideer. Partiet har stort set ingen opbakning i befolkningen, men efter at have læst Uffe Elbæks erindringsbog ved man, at det er langt fra første gang, han støder på modstand. Modstanden har næsten udgjort en særlig drivkraft hos ham i hans evige opgør med konventionelle tanker og strukturer.

Får modvinden ham så til at stoppe? Næppe.

Spørgsmålet er blot, om den er for stærk næste gang, hvor han for første gang i sit liv ikke længere er frontløber, men kun skubber på fra andet geled?

Rettelse: Teksten er blevet rettet efter publicering, så den ikke længere hævder, at Worlds Outgames var en økonomisk katastrofe.

Alternativet Uffe Elbæk venstrefløjsaktivisme

Frank Korsholm

Frank Korsholm er journalist og rådgiver samt konsulent. Han har blandt andet arbejdet som politisk redaktør og lederskribent på Børsen. Han har også været pressechef for de Konservative samt særlig rådgiver og taleskriver for bl.a. tre mi